

الشيخناك

سر ۱۳۳۰

دینی، فلسفی، علمی، ادبی هفته‌ای مجموعه اسلامی در

اخطارات
رساله مزدن آندینی کوسترک
شرطیه بتون یازیلر هرره انکی
برغن نه طر فندن قتیاس اولونه بیلیر.
§
مکتوبلرک امضالری واضح
و اوقوناقلی اولسی و آتونه صره
بوسروسی محوی بولونسی لازمدیر.
§
ممالک اجنبیه ایچون آتونه اولانلرک
آدرس لرینک ترانسزجه ده یازاسی
رجا اولنور.
§
پاره کوندرلرکی زمان نه یه داتراولر
یغنک وضعا بیلیرلسی رجا اولنور.

ابونه شرائطی
ممالک عثمانیه ددسنه لکی (۶۵)، آلتی
آیلغی (۳۵) غروشدیر.
ممالک اجنبیه ده سنه لکی (۱۷)، آلتی
آیلغی (۹) فراتدیر.
اداره خانه
باب عالی جاده سنه دائره مخصوصه
اخطارات
آتونه بدلی پشیندر.
§
مسلمه موافق آثار مع المنونیه قبول
اولنور. درج ایدله یین یازیلر اعاده
اولوناز.

اتبعون اهدکم سبیل الرشاد

سر محمد عاکف
صاحب و مدیر
ع. اشرف ارباب

والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم

جلد ۱۲

۲۵ شوال ۱۳۳۲ پنجشنبه ۴ ایلول ۱۳۳۰

عدد ۳۱۰

نشیئ شریف

بسم الله الرحمن الرحيم

الذین استجابوا لله والرسول من بعدما اصابهم القرع للذین احسنوا منهم واتقوا اجر عظیم . الذین قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوکیل .

او ایمان حسن خلقک اک بویوک حامیسی اولمشکن . .
نه منر واردر فضائلدن ؟ نه منر اکسیک رذائلدن ؟
دیمک ، اسلامک آنجق نامی قالمش مسلمانلرده ؛
بو یوزدنمش ، دیمک خسران ملی صوک زمانلرده ؛
اکر چیکتنه منمک ایسترسه لر سیلاب ایامه ؛
رجوع ایتسینلر آرتیق مسلمانلر صدر اسلامه .
او دورک یاد نورانوری بی بایان شهامتدر ؛
مفاخر اونلرک تاریخیدر ؛ امت او امتدر .
که بر یاندن جلادتلر صاحبوب دنیایی تیتیمش ؛
اوبر یاندن ده ، انسانلق نه در ، دنیایه او کریمش .
دککش بویله محکومیتک تمثال پامالی !
شو اهددن تنزل ایله مزمش عرش اجلالی .
« توکل » وصفی آنجق اونلرک حقنده معنیدار ؛
که ایش هپسی دنیالر قدر آلامی استحقار .
چکینمزمش شدائد یاغسه ، اصلا ، اقتحامندن ؛
زمینلردن اولوم فیشقیرسه دونمزمش مرامندن .
« حقیقی مسلمانلق اک بویوک بر قهرمانلقدیر . »
دیمشدم . . ایشته دعوام اونلرک حقنده صادقدر .

محمد عاکف

شهامت دینی ، غیرت دینی آنجق مسلمانلقدیر ؛
حقیقی مسلمانلق اک بویوک بر قهرمانلقدیر .
جبانیت ، مسکنت ، دنیاده ، صیغماز روح اسلامه . .
کتاب الهی اشهاد ایلدم - کوردک یا ! - دعوامه .
کورورسین ، حسن ایدرسین وارسه وجدانکه ایمانک ؛
نه مداهش برحمت چارپیور صدرنده قرآنک !
او وجدان نردمدر ، لکن ؟ او ایمان کیمده وار ؟ هیات !
نه اولمش ، بنده بیلیم ، پک قاراکلق شیمدی حسیات !
او ایماندن ، ولویک آز ، نصیب اولسه یدی ملتده ؛
شو اوچ یوز الی میلیون خلقی کورمزدرک بو ذلتده !
او ایمان اتحاد ایستردی بزدن ، وحدت ایستردی . .
ناصیل « بنیان مرصوص » اولماضر لازمه ، کوستردی .
پکی ! بزلر نه یایدق ؟ قول قول اولدق ، تارمار اولدق . .
نهایت بردنی صدمه یله دوشدک ، خاکسار اولدق !
او ایمان قوت احضاریله امر ایتشدی . . لکن ، بز
« توکلنا ! » دیوب یاندقده قالدق بویله اک عاجز !
او ایمان ، فرض قطعیدر ، دیبور تجصیلی عرفانک . .
نه جاهل قومی بز مسلمانلر ، شیمدی ، دنیانک !